

Fotografie Paul Lahaye

Klimmen in België verboden

Tot het tegendeel bewezen is

Een klimjaarkaart aanschaffen om in de rotsen in België te kunnen klimmen, voelt als betalen voor een picknick in het Vondelpark. Klimmen is vrijheid en avontuur en dat strookt niet met een verplichte klimpas voor het buitenklimmen. Maar... is een klimjaarkaart wel een pas? Is dat ding überhaupt wel verplicht? Moet je in alle Belgische gebieden zo'n klimjaarkaart hebben? Velen hebben de klok wel horen luiden. Maar waar hangt de klepel?

Tekst Joost Hofman (NKBV)
met dank aan Dick van Vegchelen (NKBV)
en Koen Hauchecorne (KBF)

Privé-gebieden Elk stukje grond in België is van iemand. Dat betekent in de praktijk dat ieder Belgisch klimgebied 'privé-eigendom' is. Een klimgebied kan van de desbetreffende gemeente zijn (vaak beheerd door de Belgische Federaties) of van de plaatselijke grondeigenaar. Ben je zo vrij als een vogeltje aan het klimmen in een bosrijk Belgisch klimgebiedje dan is de kans groot dat je eigenlijk het rotspartijtje in de achtertuin van Jerommeke aan het bewandelen bent.

Kopen, huren, pachten Om klimgebieden toegankelijk te maken voor hun klimmers huren de twee Belgische federaties, de Klim en Bergsport Federatie Vlaanderen (KBF) en de Club Alpine Belge (CAB), en het overkoepelende orgaan Climbing and Mountaineering Belgium (CMBEL), rotsmassieven van grondeigenaren. Daarnaast zijn zij zelf eigenaar van een aantal klimgebieden. Het streven is; zoveel mogelijk klimmers van het

klimmen te laten genieten, maar... met mate. De gebieden die de KBF en CABBAC beheren, zijn in principe alleen toegankelijk voor klimmers die lid zijn van één van beide organisaties. Mogen zij dat bepalen? Ja, want zij zijn eigenaar of huurder van deze 'klimmassieven'.

Klimregeling In 1991, nadat letterlijk touringcars vol Nederlanders toprope'jes kwamen uithangen in Belgische gebieden, is er een afspraak gemaakt tussen de Belgische federaties en de voorganger van Nederlandse Klim- en Bergsport Vereniging (NKBV). Die afspraak hield in dat ze het aantal Nederlandse klimmers wilden gaan reguleren. Als gevolg daarvan werd een aantal klimgebieden in handen van de CMBEL, CAB en KBF alleen toegankelijk voor Nederlanders met een NKBV lidmaatschap én een klimjaarkaart. De regeling gold voor de volgende gebieden: Freyr, Dave, Beez, Hotton, Sy, Durnal, les Awirs en

Pont-à-Lesse (Rochers du Castel). Een aantal klimmers probeert deze regeling te omzeilen door lid te worden van de KBF maar hiermee zijn de Belgische Federaties en de NKBV niet blij. Het probleem van overbeklimming verschuift hiermee naar de Belgische federatie in plaats van dat het verdwijnt.

Andere gebieden Naast de genoemde acht gebieden zijn er nog véél meer rotsmassieven in België (zie www.belclimb.net en klik op 'rotsklimmen'). Bij navraag bij de KBF over of Nederlanders in de overige door CMBEL, KBF of CAB beheerde gebieden mogen klimmen is het antwoord duidelijk: nee.

Is het dan echt niet mogelijk om zonder klimjaarkaart in België te klimmen? Wanneer klom ik zelf eigenlijk voor het laatst in België? Door die lastige klimjaarkaartregeling heb ik eigenlijk nog maar in één Belgisch gebied geklommen... En volgens mij mocht je daar gewoon klimmen. Ik druk het num-

mer van de Union Belge de Spéleologie (UBS) in en krijg een keurig Frans sprekende dame aan de telefoon. Ik vertel haar in het Engels dat ik een Nederlandse klimmer ben en vraag haar of ik in het aankomende weekend kan klimmen in het door de UBS beheerde gebied Bomal (zie BLOK 2). Bomal is een populair gebied onder de Nederlanders en ik heb nog nooit van iemand gehoord dat daar bepaalde toegangsregels gelden. Het blijft even stil... Na wat gerommel komt in gebrekkig Engels het antwoord. Zaterdag is prima maar op zondag is er al een grote groep. Ik val stil. Ze houden een lijst bij!

Gedragsregels Het blijkt dat alle privé-gebiedjes met verschillende eigenaren ook verschillende (gedrags)regels hebben. Dit zijn regels over de grootte van groepen, het aantal personen maar ook; waar mag je wel en niet klimmen en waar moet je parkeren. Het is vrij gemakkelijk om door de bomen het massief niet meer te zien, maar met het negeren van de chaotische regelgeving vergroot je de kans op totale sluiting of sluiting voor Nederlandse klimmers. Koen Hauchecorne van de KBF: 'Ongeoorloofd klimmen in een massief is inbreuk op het privé-eigendom.' En dus zegt NKBV bureau-medewerker Dick van Vegchelen: 'Wil je klimmen in Belgische klimgebieden die niet onder de klimjaarkaartregeling vallen, dan moet je hiervoor toestemming hebben van de eigenaar van het gebied.' Het vinden van de eigenaren van de gebieden en de daar geldende regels is geen gemakkelijke opgave, maar via de website belclimb.net en belalclub.org kom je al een heel eind.

Toekomst en milieu De NKBV overlegt regelmatig met de Belgische federaties over de massieven en probeert de klimjaarkaartregeling te versoepelen. Tegelijkertijd is de Belgische regering bezig haar milieuwetgeving omtrent deze gebieden aan te scherpen. Zij hebben vastgesteld dat klimmen schadelijk is voor het milieu en daarom moeten de beheerders van klimgebieden de impact beperken en eventueel compenseren. Koen Hauchecorne berekent dat één Belgische klimroute zo'n vijftig euro per jaar kost, exclusief behaking! Dan speelt er ook nog de benoeming van Natura 2000 natuurgebieden. Bij klimmassieven die in deze natuurgebieden vallen, wordt bijna letterlijk ieder bloemetje en bijtje genoteerd en gekoesterd. Het resultaat is dat ze steeds meer routes uit ecologische overwegingen sluiten.

Klimmen in België is dus behoorlijk wat complexer dan een picknick in het Vondelpark. De regels aan je laars lappen en hierdoor een eigenaar van een klimgebied tegen je in het harnas jagen kan leiden tot sluiting van het gebied. Hoe realistisch dat is bewijst de recente sluiting van het gebied le Sexe Shop.

Klimjaarkaart

De klimjaarkaart (een pasje) kost voor NKBV-leden momenteel 20 euro per jaar en is te bestellen in de webshop van de NKBV. Die twintig euro gaat volledig naar de KBF en CMBEL voor het onderhoud van de Belgische massieven. De klimjaarkaart geeft toegang tot de gebieden: Freyr, Dave, Beez, Hotton, Durnal, les Awirs en Pont-à-Lesse (Rochers du Castel). Doordeweeks kun je hier met je klimjaarkaart zonder kennisgeving gaan klimmen. Van de klimjaarkaart-houders die in het weekend willen klimmen houdt de NKBV een lijst bij die ze ook naar de beheerders van de massieven stuurt. Je komt op deze lijst door uiterlijk op de donderdag voor het betreffende weekend naar het NKBV bureau te bellen. De massieven Durnal en Pont-à-Lesse vormen hierop een uitzondering. Voor groepen gelden andere regels.

www.nkbv.nl/Sportklimmen/Klimgebieden/

Wil je in een Belgisch gebied klimmen? Zorg dan dat je zeker weet dat de eigenaar dit toestaat. Breng jezelf op de hoogte van de regels die in het gebied gelden en houd je daar aan!